

## Mona meilė

Ka vākštīuo gatviem ana so monēm,  
Pro pieti žvalguos i kėtus, –  
Mon, vargšeliou, šėrdi vėrpėn:  
Gīvenėmielis tuoks sunkos...

Pamata straini – nusėšīpsa,  
Baguotam – labas pasakīs.  
Vo mon, nabagou, kas belėka?  
Eso tuoks biednos, tuoks kvailīs.

Taupiau ont „Mersa“ ė galvuojau:  
Prabaguotiesio – gal patėks?  
Ėr atsėgolės vės svajuojau,  
Kumet šalėp ana užmėgs...

Ka aš užmėgės anou sapnoujo –  
Ta jau bočiujės so kėto!  
Nuors ne baguota sosėtėka –  
So patėis velnė lėižovio.

Nedieliuom biegau pri altuoriaus,  
Pri krīžiaus melstėis, vo ana  
Tik šaipies vaipies ė kvatuojies...  
Nejaugi monės dā nesoprata?

Aš tėp mīliejau, tėp svajuojau,  
Nuplėka plėkė, sorokau...  
Par anou, žalti, sostuoriejau,  
So vainėkelio palėkau...